

סלימון

ככ סדטה

15 פברואר 1979

(המספר אצל יצחק עזרי!)

№ 28

" אתם בטח שואלים מה עם השער?
אתם לא צריכים שער, אתם
צריכים מסגרת!"

ג'ק נורטון

(בהכנת מסגרות לפרויקט)

הנוער של היום

זה לא הנוער של הלילה!

כל הסוטה פשוט סטה, שתה, השתתה ומה עוד, בזמן הארוך (2) וחצי סנטימטר) שחלף מאז הגליון האחרון שאותו זוכרים רק יצחק עדר וכלבי הישוב! השאלה שנשאלת בעצם, והיא עצם השאלה, היא מה השתנה? היתה שמועה שהיה קיץ במשק, סתיו כזה עצוב מאד, ועכשיו חורף שכזה עם סימן שאלה. המשק כמו תחנת רכבת: בנים חוזרים, בנים יוצאים, כמה עושים הפסקה רק ל-10 דקות - כמו בעפולה העיר היחידה בעולם שכולם משתייכים אליה - כמה חוזרים ועולים על הפסים מחדש וכמה יורדים, ורק החמורים של משק-ילדים במשבר גוראי עקב החלפת פחי האשפה שלא נפתחים יותר כמו בימים הטובים. נפתח חוג חדש של שוחרי אגודת "זה כואב לי" ובמפגש הראשון חולק אופטלגין לגוף מייצג של בשות הקיבוץ, ביניהן ספורטאית ידידותית ("זרקת את הכדור אני תפסתי") אחת שברגים וחלב מכאיבים לה ושנחנו פשוט לא מבינים אם זה כל-כך כואב, למה הבעל שלה פשוט לא תופס 5 דקות מהזמן הפנוי (יש כזה הרבה אצלנו) ומוריד את הברגים המכאיבים. אחרת, לשם שינוי, הצליחה להתרגז סוף סוף מאז הפעם האחרונה שפלטה בשער. כן, זה אנחנו שיורדים עליכם מחדש ואין מה לעשות. גרוצקי הוא הגבר האידיאלי שיחזור מהאספסת וימרוט בוצות בעזרת בישול ויעסוק בהכאת הגיל הרך. פול אנגל בבחר לאיש השנה של דברי הכפר וכתבה מצולמת עליו "הייתי טבחיו של רפול" תופיע בגליון הבא. שלופה היה במשק והשאיף אחריו "הרטים" שבורים וכמה אלופי פינג-פונג מודהים. יגאל ביקר וגם אורה ויש דרישה להעלות את רמת השירות בחדר האוכל אחרת בני משק לא יבקרו פה יותר. יש הרבה פעילות תרבותית בזמן האחרון וגם קבוצה של "קפר" צעירים ומפונקים מדרום-אפריקה (ראה מאמרו של אורן). רובין הודיעה שהיא מתחתנת עם פייקי עקב זה שהם לא קיבלו אישור לסוס במקום טלויזיה ובכלל עושה רושם ש"ם אביבה גולדברג תמשיך לעשות עוגות רווקים, אף אחד לא ירצה להתחתן פה. טוענים שהצלחות המעופפות מעל ניו-זילנד הן הצלחות הירוקות של החדר-אוכל שהוחלפו בכאלה מזכוכית מפלסטיק ובעצם גם אצלנו יש הרבה כאלה שאפשר לקרוא להם עבמי"ם שלא כותבים ל"כל הסוטה" אז פשוט תתחילו לזוז ותכתבו! זהו זה לבינתיים ומי שיורדו עליו שלא יקח ברצינות, פשוט שייכנס ל **DOWN** !!!

לכל הסוטים הסוטות, הנגועים והנגועות שלום!

השבוע ניגש אלי הבחור שבורג מהראש שלו עבר לברך וביקש ממני לכתוב משהו עד הערב אפילו אם זה החובות שלי לרודה, אז זה בדיוק מה שעשיתי:

יום שבת בערב, סחבק מכניס הגל שמאל לחנות, לא מספיק לאמר יעקב-בן-אברהם (יעני ג'ק רובינסון) והמקלחת יורדת עלי: "למה לא שילמת לי על האגוזי לפני שבוע? למה כל שבוע אתה לוקח בטירות ולמה אתה קונה סבון "הוראי" ולא "אסותא"? ועבדכם הנאמן בקול פשוט ושקט עונה: "רודה, את פשוט בפלאה" וזה הולך כל פעם, בשבע לכם! אנשים פשוט לא רגילים לקבל מחמאות. להגיד למישהו שהוא אדיוט או מפל זה לא בעיה אבל לאמר כמה מילים טובות בפרצוף זה הרבה יותר קשה אבל כדאי לבסות, זה משתלם.

פתגם השבוע "אם המכונית בכפר הנשיא היתה נקראת ספורט, ודאי היתה חוטפת רפורט".

ולפני שאתם מרביצים עוד שלוק מה"בלסון" שלכם קיראו אתזה זה: "בעוד אצלנו הספורט עדיין על הבייר - אצלם כבר התחלף חשפור בחטייר".

לא נותר לי אלא לסיים בשיר שכתבתי (אחרי הב"ל אין לי מה להפסיד).

ביום שישי באתי למשק / ומיד קפץ לי החשק
זה היה בין תשע לעשר / כשבינינו הפריד אז רק ממר
הרמקול השמיע שיר שקט ויפה / שעבר מן האוזן ישר אל הפה
ואז המטר המדוד / הפך לריקוד צמוד צמוד
והמשך השיר ידוע לכולם:

ואז גדלקו האורות / והגניחות הפכו לקולות

ולפני שהבנתי מה קורה הבת-זונה בעלמה והשאירה אותי לבד!!

להתראות בשבוע הבא (אני מקוה)

שלכם באהבה

אורן קולינס

פינת הטבע: ה ב ב ל ת ה מ צ ר י

שוב הוא מופיע! "כל - סוטה" בכל הדרו!
 ובכן, איתי בגש אלי ובקש שאכתוב גם אני משהו;
 - יפה! אמרתי, אבל מה כותבים? והתחלתי להרהר בענין - הלון
 והרהר.... הלון והרהר.... הלון.... והרהר... מעבין, מילה
 משונה - "להרהר". מה זה בעצם?
 כשאתה חושב על מילה זאת היא אינה אומרת דבר - מתחמקת
 בזוית העין - אינה נתפסת, ואולם אם תביט בה כבדרך אגב "מהצד"
 ללא כוונה מיוחדת, תראה לפתע כיצד היא נעמדת, נעצרת במקומה
 ומקבלת מובן.
 נו - לך תסביר אתה מה פרוש המילה "להרהר".
 מכל מקום הלכתי הלון והרהר עד הגיעי לחדר האוכל. כאן
 נאלצתי להפסיק את הרהורי יען כי הרהורים ואכילה אינם
 מסתדרים זה עם זה.

סיימתי את הארוחה וחזרתי להרהר על "דא" ועל "הא" ועל
 "מה-זה-היה-שהייתי-צריך-להרהר-עליו?" ואז עברתי מהרהורים
 להתלבטות. כאן עלי להדגיש שהמעבר מהרהור להתלבטות הוא חריף
 וחד.... אה.... כן.... התלבטות זה כבר לא רחוק של מחשבות כמו
 הרהורים. זהו קונפליקט בין הרהורים שונים... מאין... כמו...
 מאין התבטות כזאת, אתם יודעים! ובכן, אמרתי לעצמי, על מה
 בכל זאת לכתוב? לבסוף החלטתי לא לכתוב על כלום!

בסדר! עניתי לעצמי, אבל מה כן
 לכתוב?! - מיד רציתי לבעוט
 בעצמי על כי נפלתי במלכודת
 סמבטית כה פשוטה, אבל ידעתי
 שהדבר יכאב ולכן ויתרתי על
 הרעיון.... על המאמר... על
 הכתבה.... ועל כל העסק!
 אז אולי בפעם אחרת
 להת. ד. אלמן

לכא 1007

דף ש י מ ו ש י

דף ש י מ ו ש י

דף ש י מ ו ש י

דף ש י מ ו ש י